

ИМЕНИЯТЪ ДЕНЬ НА Н. В. ЦАРЯ

Петнадесети май — день патроненъ
за българския храбъръ родъ
и съ златни букви отпечатанъ
въ днитѣ на племе и народъ.

Съсъ радостъ азъ ще се помоля
предъ родния свещенъ олтаръ —
та нека Богъ великъ закриля
възлюбления наши царь.

Днесъ, когато вси празнуватъ
дена, нему отреденъ,
чувства радостни вълнуватъ
народа къмъ лика свещенъ.

Емиль К. Димитровъ
ученикъ, Орѣхово

МАЙ

Ето иде май красивъ,
Носи радостъ и игри.
Ручей веселъ и пънливъ
Скача въ младите гори.

Ний дечицата ще тръгъ-
немъ
Съ пѣсни изъ широки
друмъ,
Къмъ горите и полята
Цвѣтя росни да беремъ.

Ще увиемъ ний вѣнецъ
Отъ иглица и синчецъ
И съ него ще посрещнемъ
Хубавеца месецъ май.

Василка Кехайова
уч.-ка I кл., Самоковъ

ПРОЛѢТЬ

Казватъ, че видѣли
Да идва пролѣтъта
Въ златна колесница,
Обсипана съ цвѣти.

Малки пойни птички
Надъ нея летѣли
И съ сребърни гласчета
Чудни пѣсни пѣли.

Сама тя прекрасна,
Съ усмивка на уста,
Шедро надарила
Всичко съ красота.

Дорка Атанасова
ученичка, Плѣвенъ

ИМЕНИЯТЪ ДЕНЬ НА НАШИЯ ЦАРЬ

Царь на българското племе
И водителъ — славенъ вождъ,
Некъ живѣе дълго време,
Нека има властъ и моцъ!

И въвъ тозъ тържественъ
день
Всѣки некъ го поздрави,
Да се сбѫдне единъ блѣнъ—
Вси врази да победи!

Борисъ Ив. Миндовъ
уч. отъ I кл., Разградъ